

De gode viljers vælgermøde

Bred støtte til tanken om at lade idrætsforeningerne stå for drift af idrætsanlæggene i stedet for kommunen.

INGOLF M. GRAAE , jpaarhus@jp.dk

For blot få år siden var der et ord, som ingen socialdemokrat, endstige politikere til venstre herfor, kunne sige, uden straks at blive sendt ud for at vaske munden grundigt med effektiv sæbe. Ikke mindst i Århus var ordet forhadet, men siden er det i stigende grad blevet tolereret, og nu forekommer det at være blevet helt stuerent.

Ordet er udlicitering, og det blev mandag aften brugt på et vælgermøde om breddeidrætten og dens vilkår og problemer i Århus Kommune uden at skabe dårlig stemning.

Tværtimod forekom der at være god stemning mellem de fem deltagende politikere, Niels Brøchner (K), Claus Thomasbjerg (SF), Peter Thyssen (R), Hans Skou (V) og idrættens rådmand, Jacob B. Johansen (S). Stemningen og tonen mellem politikerne, hvoraf de fleste kammeratligt er på fornavn med hinanden, var så fredelig og forsonlig, at et par stykker til ære for de ca. 50 idrætsengagerede tilhørere dog fandt det betimeligt at mande sig op med et »nå, men det er jo valgkamp«, hvorefter der kom et lillebitte udfald mod en på papiret politisk modstander.

Vært for vælgermødet, der fandt sted i DGI-Huset, var DGI Østjylland, og tre DGI-folk og formanden for Beder-Malling Idrætsforening, Jørgen Berg, udgjorde en slags modpanel til politikerne.

Talen om udlicitering af kommunale idrætsanlæg til lokale idrætsklubber, der kunne have lyst til at løfte opgaven, blev dels affødt af en direkte forespørgsel fra formanden for DGI, Søren Møller, dels af en historie fra det virkelige liv, fortalt af Jørgen Berg.

Han kunne fortælle en tragikomisk historie om, hvordan kommunen, uden overhovedet at tale med det lokale idrætsliv, fik placeret en tilbygning til svømmehallen helt forkert. Placeringen betyder, at f.eks. forældre, der skal hente børn, skal igennem vådområdet, med de gener det giver.

Jørgen Berg og andre kunne også berette om kommunalt bureaukrati og ikke velfungerende samarbejde mellem klubber og kommune.

De gode viljers vælgermøde

Tonen var venlig og kammeratlig, da Niels Brøchner (K) Claus Thomasbjerg (SF), Peter Thyssen (R), Hans Skou (V) og Jacob B. Johansen (S) diskuterede breddeidrættens vilkår i Århus. Foto: David Bering

Afkommunalisering

Jacob B. Johansen var med på at "afkommunalisere" idrætsanlæggene og lade foreningerne stå for driften. Hans Skou gjorde ikke forsøg på at skjule sin begejstring over denne liberale tilgang til problemstillingen og påpegede, at det også vil medføre bedre udnyttelse af faciliteterne. Niels Brøchner var med på ideen, blot der bliver tale om frivillighed, så ingen idrætsforening pånødes en drift, man ikke magter eller har lyst til.

Eneste lidt forbeholdne var Claus Thomasbjerg, som under hele vælgermødet fremhævede, at hans og SF's hjerte først og fremmest banker for de idrætsforeninger, der har vanskelige vilkår i f.eks. socialt belastede områder og indvandrerunge bydele.

Disse problemer optog også Niels Brøchner, der advarede mod at kvæle det velfungerende idrætsliv i krav om at løse sociale og integrationsmæssige opgaver. Det er frivillige idrætsledere, trænere og ildsjæle i reglen ikke klædt på til, og netop på disse områder bør kommunen yde hjælp, mente Brøchner.

De gode viljer

Ellers var det de gode viljers vælgermøde. Alle var enige om, at den overordnede opgave er at få så mange børn som muligt til at bevæge sig og fastholde dem i bevægelseskulturen, når de bliver unge.

Alle ville også gerne indrette byrummet, så det mere uorganiserede idrætsliv, skatere, rulleskøjteløbere, løbere, cyklister mv., får bedre vilkår for at udfolde sig. Peter Thyssen kunne bl.a. oplyse, at stadsarkitekten er sat til at tænke tanker i den henseende.

Alle var også med på, at det ville være godt med en ekstra idrætstime i skolen, og også fat orbedre kvaliteten af de eksisterende timer, dog uden at nogen fortalte, hvordan det skulle praktiseres personalemæssigt og økonomisk.

Frustrationer

Blandt tilhørerne var der hos nogle frustrationer over manglen på samarbejde mellem idrætsforeninger og kommunen. Projektet Lyseng Multiidræts blev nævnt som eksempel på et velment og succesfuldt projekt, der bliver kværnet sønder og sammen på grund af politisk fnidder og kommunalt bureaukrati.

Så vidt man kunne tolke tilkendegivelserne, var politikerne dog ikke uvillige til at lære af bl.a. den misere.

Der var også frustrationer at spore, når det gælder samarbejdet mellem skole, børneinstitutioner, sfo'er, andre børnepasningstilbud og foreningslivet. Alle politikerne var enige om, at jo flere

idrætsbørnehaver og -sfo'er jo bedre. Jacob B. Johansen og Claus Thomasbjerg påpegede dog, at det kan tage tid, fordi medarbejderne skal føle "medejerskab" for projekterne.

Med hensyn til trægheden var Peter Thyssen mere klar og karsk i mælet: »Fagforeningerne er en udfordring.«

Et af de problemer, der blev rundet, men slet ikke gennemdiskuteret, er de kaoslignende forhold, som idrætsforeningerne, der er hjemmehørende i de bynære havnearealer, befinder sig i, efter at Århus Kommune for et par år siden overtog området fra Århus Havn.

Bortset fra et par småridser var det altså de gode viljers vælgermøde, hvor f.eks. ingen af tilhørerne satte spørgsmålstejn til den samlede politikerflokks visioner om, at Århus Kommune skal være landets bedste idrætskommune, om end man påviseligt er meget langt fra dette mål både på elite- og breddesiden for nærværende.